

FIGUR 8a, b och c.

Man tar greppet med vänsterhanden så att armen och svärdet bildar en rak linje ända från axeln när man placerar svärdsspetsen på golvet framför sig. Under det att man behåller denna placering griper man fästet med högerhand och man hittar då stället på fästet där greppet är bekvämast med hänsyn till den egna arm- och svärds längden. Efter inläring av etikettsregler och sättet att hålla i svärdet övergår man till tekniken att hantera svärdet och detta är ett kapitel för sig.

Fig. 7

Fig. 8 A

8 B

8 C

SAMURAJEN MED DE BLÅ ÖGONEN

Gerd Winschnewski hör hemma i Wiesbadens Judoklubb, där han undervisar i judo, aikido, karate och kendo. Han är till växten en mycket vältränad, något kort man med pigga blå ögon. Han kan räknas som något av en "Budokung" med följande graderingar; 2 Dan judo, aikido och 1 Dan i karate.

I januari 1963 reste Winschnewski till Japan för att studera budosporter. Han stannade i Japan i över tre års tid. Wischnewski hade när han lämnade Tyskland endast 2 Dan i judo, men när han återkom hade han en imponerande rad av budograderingar.

— Vad var orsaken till att ni önskade resa till Japan?

Wischnewskis svar på denna fråga var att han önskade studera budosporterna i dess ursprungsland. Att endast fortsätta med judo som tävlingssport på mattan ansåg jag inte tillfredsställde mig. Jag har tävlat 1954—1963 men nu ville jag försöka bli mästare även inom de andra budoteknikerna. Redan 1961 började jag på allvar intressera mig för karate och fick min första undervisning däri inom det tyska karateförbundet.

Jag hade en längre tid sparat pengar och var beredd på att kunna klara av alla svårigheter som säkert skulle uppstå för att uppnå mitt mål. Nu när jag ser tillbaka kan jag säga, att har man en fast vilja och ett mål som är värt att kämpa för, så är ingenting omöjligt. Väl i Japan levde jag som en japan och fördjupade mig i dessa underbara budokonster. Det var en verkligt härlig tid för mig.

— Var var Ni bosatt och var tränade Ni i Japan?

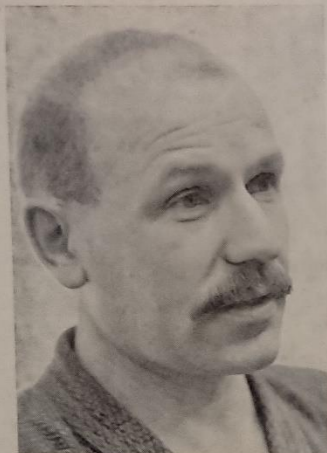
— Jag tränade huvudsakligen i Tokyo, Nagoya och Yokkaichi, men även i en mängd andra provinsstäder. Jag besökte ett otal olika skolor och studerade för en mängd lärare och mästare. De betydelsefullaste kan nämnas: Karate studerade jag för Nakayama 8 Dan, chefsinstruktör för Japan Karate Association i Tokyo. Han graderade mig i maj 1964 till 1 Dan. Professor Morehei Uyeshiba undervisade mig i Centraldojon i Tokyo i aikido och graderade mig till 1 Dan i januari 1965 och till 2 Dan i november 1965.

Kendoinstruktör var Kawaguchi 7 Dan i Yokkaichi, men jag tränade

även i Polis-Dojon i Tokyo. Blev graderad till 1 Dan kendo i september 1964 och till 2 Dan i november 1965. Judo tränade jag kontinuerligt mestadels på Kodokan i Tokyo. Endast genom hård koncentrerad träning — dagligen 5—6 timmar — fördelade på de olika budoteknikerna var det möjligt för mig att på en relativt kort tid uppnå dessa resultat. För övrigt anpassade jag mig helt till de japanska levnadsförhållandena, jag levde blygsamt och tillbakadraget och lyckades ganska snabbt vinna en speciell aktning hos japanerna, som beundrade min sportliga iver, och mina prestationer. I de japanska tidningarna gick jag under benämningen "samurajen med de blå ögonen".

— Hur lyckades Ni med Er träning tillsammans med Era japanska kamrater?

— Under den första tiden var det mycket svårt för mig i konkurrensen med japanerna, eftersom träningen är så helt annorlunda i Japan jämfört med Västerlandet. Då jag vant mig vid denna hårda dagliga träning och lyckats förstärka min kondition kunde jag trots min

GERD WISCHNEWSKI

ganska höga ålder 34—35 år obehindrat följa med mina 10—15 år yngre japanska kamrater. Det dröjde inte så länge förrän jag betecknades som ett undantag från de övriga utlänningarna, då det gällde iver och verkligt allvar i budo-träningen.

— Varför har Ni specialiserat Er på aikido och kendo?

Wischnewski svarar, att aikido är en självförsvarskonst utan våld, ett fridsamt försvar, ett sätt för var och en, oberoende av ålder och kön, att försvara sig. Aikido motsvarar hans personliga inställning till självförsvar.

För övrigt är aikido nära besläktat med judo och bör för varje judoka vara en värdefull variationsmöjlighet i träningen. Kendo är som modern kampsport och självförsvar ett sätt för alla, icke som judo och karate endast förbehållet de yngre. Kendo bör kunna intressera den breda massan även i Europa.

Både aikido och kendo är nya sportgrenar inom det tyska förbundet och det är Wischnewskis önskan att få hjälpa till att sprida dessa budo-tekniker på rätt sätt inom Tyskland.

— Vilken budo-teknik anser Ni är det bästa försvaret?

Wischnewski svarar, att inom varje konst kan man vara mästare och en mästare vet alltid att försvara sig. Kendo anser han som den säkraste metoden, men det fordrar dock att man alltid har "svärdet" med sig, d. v. s. en paraply, en käpp eller liknande.

På frågan varför Wischnewski inte likt så många andra öppnat en egen budo-skola i Tyskland svarar han:

— I Japan anses varje mästare, som har en skola, för en samuraj, och han högaktas därför, i Tyskland an-

ses han som affärsman. Jag vill ej anses som en affärsman inom budokonsterna, och därför har jag beslutat mig, att *enbart* verka inom föreningar och förbund och därmed tjäna budo-sporterna som amatör. Min dröm om en egen budo-skola har jag därför tillsvidare skjutit åt sidan.

Gerd Wischnewski 2 Dan kendo var tränare och instruktör för ett internationellt läger i Wiesbaden i augusti månad. Omkring 20 kendo-utövare deltog, däribland 3 från England. Nämnas kan, att en modig flicka ställde upp bland de manliga deltagarna. Träningen delades upp i två intensiva pass, ett på förmiddagen 9—11 och ett på eftermiddagen 16—18.

Allmänt sett är kendo en aggressiv form av tvekamp med bambusvärd, som har sitt ursprung från det feodala Japan i slutet av 1400-talet. Idag har denna krigskonst, vilken återspeglar samurajens anda av bushido (levnadskonst), förvandlats till en modern sportgren med gammal tradition.

Intresset för kendo i Japan är oerhört stort och enligt statistiken räknar man med cirka fyra miljoner utövare av kendo. Det är ungefär samma siffra som uppges för antalet judoutövare i Japan. Kendoutövarna i Japan är mycket blandade, pojktträningen börjar redan i 5-årsåldern och man kan få se aktiva utövare långt över 70 år. Polisen i Japan tränar mycket kendo, det är nämligen tvång på att *samtliga* polismän måste träna antingen judo eller kendo i Japan. Kendo finnes i så gott som alla skolor och univer-

sitet, det utövas även av många kvinnor i Japan.

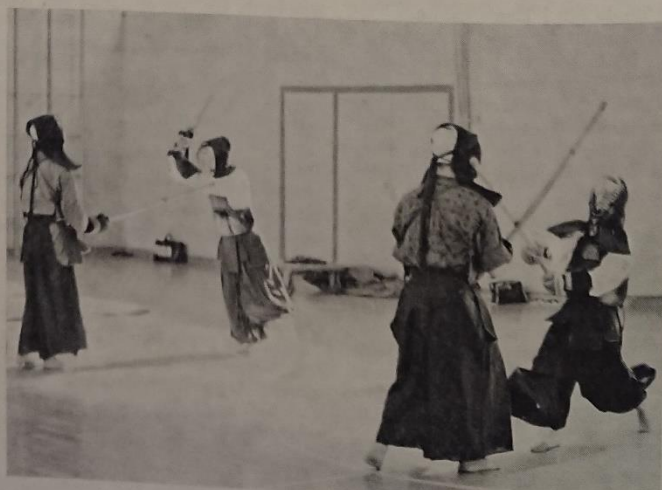
Under det att man inom de andra budoteknikerna relativt snabbt kan bli mästare dröjer det ofta mycket länge inom kendon. Kendo ställer stora fordringar på utövaren, årlång träning med många tusen övningstimmar innan man behärskar en god teknik. Kendo kan ej utövas liksom en sport vid sidan om, utan fordrar ett helt intensivt studium.

Man skiljer på två träningsorter inom kendo, shiai, tävlingskamp, under vilken kendoutövaren kämpar i tung rustning med bambusvärden och kata, uppvisningsform, en ceremoniell uppvisning med skarpa svärd. Överallt i kata är rörelserna noggrant föreskrivna och utföres harmoniskt och behagfullt inom en värdig ram. Ett felaktigt steg från an-griparen eller en misslyckad parad från försvararen kan vara ödesdig.

Till träningstävlingen shiai hör ett bambusvärd (shinai), som består av flera bambukäppar som är sammanbundna med läderremmar. Shinai är försedd med en lädertuta på toppen och handhas likt ett tvåhandsvärd. I vissa undantagsfall kan det även användas som ett enhandsvärd.

Till utrustningen hör även en huvudhjälm som snörs fast på huvudet ett starkt galler som skyddar ansiktet och med tjock filt över hals och skulderpartierna. Under hjälmen bäres en svettduk.

Dessutom ett sköldliknande skydd för mellangärdet samt ett ländskydd omkring höfterna och filtstoppade handskar som även skyddar underarmarna. Nybörjaren bär hakama, kjolliknande byxor, samt en

Kendoträning i Weisbaden

blå, svart eller vit judojacka. Bambusvärdet hålles vid den vänstra höften och drages därifrån. Före och efter en kamp knäböjer de båda framför varandra och korsar svärdsspetsarna.

Kampen avgöres genom träffar på huvudet från sidorna och uppifrån, på handleden samt strupstick. Tillsammans med slaget eller stöten utstötes ett kampskri, kiai, vilket förbinder den andliga kraften med svärdet och kroppen. Detta skri skall för ett kort ögonblick paralysera motståndaren så att dennes försvar eller parad blir något fördröjd och angriparen vinner därigenom.

Ett i övrigt godkänt slag eller stöt, utan detta medföljande skri, kan ej värderas med någon poäng. Matchtiden brukar röra sig om 5 minuter med en förlängningsperiod på 3 minuter. Före kriget kämpade man utan någon tidsbegränsning och det var då också tillåtet att fälla motståndaren med ben eller fotteknik, att slå svärdet ur händerna på honom och att slita av honom huvudskyddet. Detta är idag förbjudet.

Det fordras snabbhet, hårdhet, uthållighet, reaktionsförmåga för att lyckas träffa motståndaren som själv hela tiden angriper och försöker parera. Det är just detta som gör kendo till en så intressant och intensiv sportgren.

Antalet utövare av kendo i Tyskland är för tillfället omkring 40 med de flesta i Wiesbaden, där landets första kendoklubb med Wischnewski som ledare finnes. Ett flertal av medlemmarna i Wiesbadens Kendoklubb är kyu-graderade, men det finnes endast en Dangraderad i hela Tyskland, nämligen Wischnewski med 2 Dan. Kendo i Tyskland är endast cirka 1 1/2 år gammal, men genom Wischnewskis propaganda och uppvisningar runt om i landet börjar intresset att vakna och flera av deltagarna i träningen kommer att starta på sina egna hemorter.

Inte endast ungdomar har intresse för kendo, även äldre människor börjar med kendo.

Wischnewskis planer är, att få Tyskland till ett starkt kendoland och när intresset vuxit något mer skall han försöka få en japan till Tyskland vilken tillsammans med Wischnewski skall ordna verkliga kendoläger och kendotävlingar.

Israel i Judounionen

I samband med Europamästerskapen i Rom i våras upptogs Israel av Europeiska Judounionen som medlem nr 23.

Karateuppvisning i Jönköping

Fredagen den 15 september arrangerade Jönköpings Karateklubb Suzuki en uppvisning i Folkets Hus. Dit kom c:a 150 åskådare. Hannes Maass Jönköping gav en historisk inledning om karates och kempos uppkomst. Därefter följde en uppvisning i slag och grundsparkar av ett 10-tal deltagare från Suzuki och de leddes av Jon Blumings assistent (svart bälte).

Vidare visades några kata (former) av Jon Bluming och hans två medhjälpare. Man demonstrerade slag och sparkar och konstaterade den vederbörande verkan i en sådan attack. Bluming fightades sedan med ett svartbälte som tycktes vara livrädd och inte att undra på, Bluming jagade honom med en överlägsen arrogans med brutala slag som träffade ofta och hårt.

Vid ett tillfälle träffade Bluming med en spark tvärs över munnen så att motståndaren fick en fläskläpp. Vid flera tillfällen jagade han sina motståndare och sparkade dem inne bland publiken. När han då inte slutade hördes höga protester från åskå-

darna. När han demonstrerade självförsvar i karate använde han sig av en underlig brutal blandning av judo och jujitsu. Brutaliteten skulle emellertid öka och olusten bland publiken var kännbar. I fight med ett vitbälte från Suzuki avslutade Bluming en attack med en harai-goshi (höftkast) där grabben kastades hejdlöst utan kontroll på parkettgolvet för att än en gång kastas efter resningen, nu i en o soto gari (benkast). Han vändes nu och hamnade på knäna och magen. Det bör nämnas att Bluming väger 105 kg och motståndaren cirka 60 kg.

Jag undrar om det är meningen att slagen och sparkarna skall träffa så hårt att motståndaren skall vika sig av smärta. Det finns inget tvivel om att Jon Bluming är en mycket karatekunnig person, men är det nödvändigt att lämna publiken ett så dåligt intryck om karatesporten? Det skulle förvåna mig oerhört om Bluming förvärvade några nya medlemmar till Suzuki eller till karate-sporten.

Smålands Judoförbund
Willi Schmidt, sekr.

Redaktionskommentar:

Redaktionskommentar: Jon Blumings visitkort när han återvände från sitt träningsuppehåll i Japan år 1961 visade bl. a. 2 Dan karate. Två år senare uppgav han sig ha 6 Dan i karate. Detta skulle vara historiens snabbaste gradering inom karatesporten.

Eftersom Bluming själv kallar sig en "fighting murder machine" vill vi avråda svenska karateklubbar från att inbjuda honom, i synnerhet nu efter hans vistelse i Småland! Hans karateuppvisning där var enligt åskådarna mycket värre än vad som framkommit av brevet från Smålands Judoförbund. Redaktionen vet att Jon Bluming inte är någon bluff ifråga om både judo och karatekunskande. Men hans uppvisning i Jönköping som resulterade i så många skador bevisar inte att han är någon värdig mästare i karate.

Tidningsartiklar i Holland om Jon Bluming och varningar från flera håll gjorde att redaktionen sände en varning via Smålands Judoförbund till karateklubben i Jönköping at: ej anlita Jon Bluming. Rykten om karate som en farlig sport kan bli svåra att bemästra efter denna uppvisning.

I karatens regler finns bl. a. följande:

1. Om den ena parten skapar hård kontakt med den andres kropp i sitt anfäll av slag, stötar eller sparkar skall domaren ge varning om det kan tydas som oavsiktligt. Sker däremot hård kontakt mot motståndarens ansikte kan omedelbar diskvalificering verkställas.

2. Om samma partner skapar hård kontakt en andra gång skall omedelbar diskvalifikation verkställas.

BEG. JUDOMATTA
av gummi - 60 m² - Billigt

Kontant eller delbetalning

Telefon 031/205230

The samurai with the blue eyes

Source: Judo-Sport 1967 issue no. 5-6 – Translated by Hans Lundberg¹

Gerd Wischnewski² belongs to the Wiesbaden Judo Club, where he is teaching in judo, aikido, karate, and kendo. He is a very well trained somewhat short man with sprightly blue eyes. He can be considered as a kind of “Budo King” with the following grades: 2 Dan in judo, aikido, kendo and 1 Dan in karate.

In January 1963 Wischnewski travelled to Japan to study budo sports. He stayed in Japan for over three years. Wischnewski had when he left Germany only 2 Dan in judo, but when he returned, he had an impressive range of budo examinations.

- What was the reason for your desire to go to Japan?
- Wischnewski's answer to this question was that he desired practicing the budo sports in their country of origin. To just continue with judo as a competitive sport was not enough to satisfy me.³ I have competed 1954-1963 but now I wanted to try to become master within the other budo techniques. Already in 1961, I started to have a serious interest in karate and received my first training of that within the German karate federation.

I had for a longer time saved money and was prepared handle all the difficulties which certainly arise when I tried to achieve my goal. Now, looking back, I can say that I you have a strong will and a goal worth fighting for, nothing is impossible. In Japan I lived like a Japanese and immersed myself in these wonderful budo arts. It really was a great time for me.

- Where in Japan did you live?
- I practiced mainly in Tokyo, Nagoya, and Yokkaichi, but also in a number of other provincial towns. I visited several different schools and studied for a few teachers and masters. De most important can be mentioned: I studied karate for Nakayama 8 Dan, chief instructor for the Japan Karate Association in Tokyo. He graded me in May 1964 to 1 Dan. Professor Morehei Uyeshiba taught me aikido in the central dojo in Tokyo and graded me to 1 Dan in January 1965 and to 2 Dan in November 1965.

Kendo instructor was Kawagushi 7 Dan in Yokkaichi, but I also practiced in the Police Dojo in Tokyo. In September 1964 I received 1 Dan kendo and 2 Dan in November 1965. I practiced judo continuously mainly at Kodokan in Tokyo. Only through tough concentrated training – 5-6 hours daily – divided on the different budo techniques was it possible for me to achieve in a relatively short time achieve these results. Otherwise, I adapted to the Japanese living conditions, I lived modestly and secluded, and managed to win a special esteem rather quickly among the Japanese, who admired my zeal and performance of these sports. In the Japanese newspapers I was called “the samurai with the blue eyes”.

¹ This article is unsigned but probably made by Robert von Sandor.

² Misspelled in the original text several times.

³ Text is jumping between first-person and third person, but it is kept as a dialogue for the first part.

- How did you succeed in your practice together with your Japanese peers?
- During the first days it was very difficult for me in the competition with the Japanese, as the training is completely different in Japan compared to the West. When I had accustomed myself to the tough daily training and improved my general condition, despite my rather high age 34-35 years, it was possible for me to unimpeded follow my 10-15 Japanese peers. Soon I became an exception in comparison to other foreigners, both in terms of zeal and seriousness in the budo training.
- Why have you specialized in aikido and kendo?
- Wischniewski answers that aikido is a self-defense art without violence, a peaceful defense, a way for anybody, independent of age or sex, to defend themselves. Aikido corresponds to his own view of self-defense.

Also aikido is closely related to judo and is for any judoka a valuable variation in their training. Kendo is a modern martial art and a way of self-defense for everybody, not as judo which is restricted to the young. Kendo should be of interest to the general mass also in Europe.

- Both aikido and kendo are new sports in the German federation, and it is the wish of Wischniewski to get support to promote these budo arts in the right way within Germany.
- Which budo technique do you consider to be the best defense?
- Wischniewski answers that within each art you can become master, and masters always know how to defend themselves. Kendo he considers to be the safest method, but it requires that you always carry the "sword", e.g. as an umbrella, cane or similar.
- On the question why Wischniewski like many others doesn't open his own budo school in Germany he answers:
- In Japan every master, who has a school, is considered a samurai and is therefore held in high regard, in Germany he will be considered as a businessman. I don't want to be considered as a businessman within the budo arts, and therefore I am *only* active within associations and federations where I can serve as an amateur. My dream of my own budo school is for the moment put to the side.

Gerd Wischniewski 2 Dan kendo was trainer and instructor for an international training camp in Wiesbaden in August. About 20 kendokas participated, among them three from England. To be mentioned is that a brave girl participated among the male participants. The training was divided in two intense sessions, one in the morning 9-11 and one in the afternoon 16-18.

Generally speaking, kendo is an aggressive form of combat with bamboo swords, which has its origins in feudal Japan in the end of 15th century. Today this art of war, which embodies samurai spirit of bushido (art of living), has been transformed into a modern sport with old traditions.

The interest in kendo in Japan is incredibly big and according to statistics there is roughly four million practitioners of kendo. It is approximately the same number that is given for the number of

practitioners of judo in Japan. Kendo practitioners are very mixed, boys training starts at then age of 5, and you can see active practitioners far beyond 70 years of age. The police in Japan trains a lot of kendo, as it is mandatory for *all* policemen to either practice judo or kendo. Kendo can be found I every school and university, and many women practice it in Japan.

Though it is possible to become a master fairly quickly in the other budo techniques it takes more time within kendo. Kendo requires much more of the practitioner, years of training with many thousands of training hours before you can master good technique. Kendo cannot be a secondary sport, it requires intense study.

There are two types of training in kendo, shiai, competition style training where the practitioner fights in heavy armor and bamboo sword, and kata, demonstration type practice, a ceremonial demonstration with sharp swords. Movements in kata is rigorously prescribed and are performed in a harmonious and graceful manner within a dignified frame. A misstep from the attacker or a failed parry from the defender disastrous.

A bamboo sword (shinai) belongs to the competition training shiai, the shinai consist of several bamboo sticks tied together with leather straps. The shinai has a leather cap at the top and is handled as a two-handed sword. In exceptional circumstances it can be used as a one-hand sword.

A helmet also belongs to the equipment which is tied to the head and has a strong metal grid to protect the face and thick cloth covering the throat and shoulders. Under the helmet a sweat cloth is worn.

For the upper body a shield like protection is worn and the loins are protected by thick cloth, the hands are protected by padded gloves which also cover the forearms. The beginner wears hakama, skirt like trousers as well as a blue, black, or white judo jacket. The bamboo sword is held at the hip and drawn from there. Before and after a fight the practitioners kneel halfway to the floor with the sword tips crossed.

Combat is decided by hits to the side and from above to the head, hits to the wrist and thrust to the throat. Together with the hit or then thrust a fighting scream is emitted, kiai, which connects the spiritual power with the body and the sword. This scream should for a short instance paralyze the opponent to delay or obstruct the any defense or parry and thus the attacker wins.

A good hit or thrust but without the attendant scream can not be valued to give a point. Match time is normally about 5 minutes with a 3-minute prolongation. Before the fights did not have time limit and it was then also allowed to trip the opponent with leg or foot technique, hit the sword so the opponent loses the grip and rip off the head protection. This is today forbidden.

It requires speed, toughness, endurance, reactivity to be able to hit the opponent who is also constantly attacking and parrying. It is this that makes kendo such an interesting and intense sport.

There are about 40 practitioners of kendo in Germany with the majority in Wiesbaden, where the country's first kendo club is found with Wischnewski as leader. A number of members in the Wiesbaden Kendo Club are kyu graded, but there is only one dan graded in the whole of Germany, namely Wischnewski with 2 Dan. Kendo is only about one and half years old in Germany, but through Wischnewski's propaganda and exhibitions all around the country the interest is starting to grow och many of the participants in the training will start-up kendo in their hometowns.

Not only young people are interested also older persons are starting up kendo.

Wischnewski's plans is to make Germany into a strong kendo country and when the interest has grown some more try to get a Japanese to come to Germany and arrange real kendo camps and kendo competitions.